

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judcători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Medic Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 27 septembrie 2001, în cauza penală privindu-l pe,

Medic Andrei Xxxx, născut la xxxx, originar din or. xxxx și domiciliat în mun. xxx, str. xxxx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.03.2000 – 19.12.2000 (prima instanță);

2. 03.04.2001 – 29.05.2001 (tribunal);

3. 19.07.2001 - 27.09.2001 (instanța de recurs);

3. 29.10.2019 – 04.12.2019 (instanța de recurs în anulare).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în anulare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei sect. Botanica din 19 decembrie 2000, Medic Andrei a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. (5) Cod penal (red. 1961), din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Medic Andrei a fost pus sub învinuire că la 09.09.99, aproximativ pe la ora 00:30, se afla la volanul automobilului „Honda – Civic” cu n/î xxxx, care era într-o stare tehnică bună, și se deplasa pe str. Sarmizegetusa din direcția str. Burebista spre str. Cuza-Vodă, mun. Chișinău.

În timpul deplasării, n-a ținut permanent seama de împrejurări, în special de starea drumului, prin care a încălcat cerințele art. 45 Regulamentul circulației rutiere: *„Conducătorul trebuie să adapteze viteza vehiculului, ținând permanent seama de împrejurări, în special de dispunerea locurilor, starea drumului, starea și încărcarea vehiculului, condițiile atmosferice și de intensitatea circulației, astfel încât să poată opri în fața oricărui obstacol previzibil”* și în regiunea casei nr.18 a

tamponat pietonii Șoiconean V. și Gavriliuc O., care se deplasau pe partea dreaptă a străzii în aceeași direcție.

În rezultatul acestui accident rutier ambilor pietoni le-au fost cauzate leziuni corporale grave periculoase pentru viață în urma cărora Gavriliuc O. a decedat în drum spre spital, iar pietonul Șoiconean V. a decedat în spitalul de urgență la 16.09.99.

După săvârșirea accidentului rutier, șoferul Medic Andrei, cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, fără a se opri, a continuat mișcarea, părăsind locul accidentului rutier, prin ce flagrant a încălcat cerințele art.12 (1) a), c) Regulamentului circulației rutiere: - art. 12 a), ce prevede că *„Conducătorii de vehicule, implicați într-un accident soldat cu moartea sau vătămarea integrității corporale ori sănătății vreunei persoane, trebuie să se oprească imediat și, dacă nu au suferit vătămări ce impun îngrijiri medicale, să rămână la locul accidentului până la sosirea lucrătorului de poliție”*.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Medic Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. (5) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse conform sancțiunii prevăzute.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că vinovăția inculpatului Medic Andrei se confirmă prin rapoartele de expertiză, din care rezultă că anume cu automobilul „Honda-Civic” n/î xxxxxxxx au fost tamponați pietonii, iar pe taperița torpedoului a fost depistată o pată de sânge, care conform concluziei din raportul de expertiză nu exclude proveniența acestui sânge de la o persoană cu grupa 0 alfa beta, cum este Medic Andrei, iar Medic Andrei nu a anunțat imediat despre răpirea automobilului și s-a ascuns de organele de drept.

3. Prin decizia Colegiul penal al Tribunalului Chișinău din 29 mai 2001, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută fără modificări sentința contestată.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța a constatat că prima instanță a dat o apreciere corectă tuturor probelor și argumentat a indicat că prezența petei de sânge este doar o presupunere și aceasta poate proveni de la oricare altă persoană cu aceeași grupă de sânge, iar sentința nu se poate baza doar pe probe indirecte sau presupuneri, iar de către partea acuzării nu au fost prezentate că anume Medic Andrei a comis accidentul rutier.

4. Sentința primei instanțe și decizia tribunalului au fost contestate cu recurs de către procuror, care a solicitat casarea acestora, cu dispunerea rejudecării și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Medic Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. (5) Cod penal (red. 1961).

În argumentarea recursului, procurorul a invocat că vinovăția inculpatului Medic Andrei este demonstrată prin raportul de expertiză nr. 700 din 14.12.1999, din care rezultă că nu este exclus ca pata de sânge depistată în vehicul să aparțină lui Medic Andrei, iar din rapoartele de expertiză nr. 531, 532, rezultă că această pată de sânge nu provine de la părțile vătămate.

Totodată, a indicat că Medic Andrei nu a anunțat imediat despre răpirea automobilului și s-a ascuns de organele de drept, de denotă că s-a eschivat de la răspundere peanlă.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 27 septembrie 2001, a fost admis recursul declarat, casată sentința primei instanțe și decizia tribunalului, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Medic Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. (5) Cod penal (red. 1961), fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 8 ani cu executare în colonie - așezare pentru persoane care au comis infracțiuni din imprudență, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani. Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordine civilă, într-o procedură civilă aparte. Permisul de conducere eliberat pe numele lui Medic Andrei anexat la materialele cauzei penale, să fie transmis la Comisariatul S.P. Căușeni.

În rest, hotărârile judecătorești contestate au fost menținute.

6. La 31 mai 2019, fiind reținut la 15 decembrie 2018, condamnatul Medic Andrei declară recurs în anulare, prin care solicită casarea deciziei Curții de Apel a Republicii Moldova din 27 septembrie 2001, cu dispunerea achitării sale sau rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În argumentarea recursului în anulare, condamnatul invocă că:

- sentința de condamnare a fost pronunțată în lipsa sa, nefiind anunțat despre ședința de judecată, prin ce a fost privat de dreptul la apărare garantat de Constituția Republicii Moldova, precum și de drepturile garantate de art. 5 și 5¹ CEDO;

- sentința de condamnare, prin care au fost casate două hotărâri a instanțelor ierarhic inferioare nu s-a întemeiat pe circumstanțe noi descoperite;

- nu au fost apreciate corect probele administrate, or acestea nu demonstrează vinovăția sa;

- nu s-a eschivat de la răspundere penală, or în privința sa nu au fost întreprinse careva măsuri de căutare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 456, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs în anulare, examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este declarat peste termen.

Prin modificările operate la art. 454 Cod de procedură penală, în redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012, în vigoare la 27.10.2012, termenul de declarare a recursului în anulare este de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești.

În speță, se constată că recurentul nu s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 27 septembrie 2001, peste termenul legal de declarare, or, din materialele cauzei rezultă că decizia contestată, a rămas irevocabilă la 27 septembrie 2001, iar recursul în anulare a fost depus la 31 mai 2019, conform ștampilei Oficiului Poștal Chișinău (f.d. 8, vol. II), evident peste termenul de 6 luni prevăzut de art. 454 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal statuează că potrivit dispozițiilor art. 230 Cod de procedură penală, termenul pentru recurs în anulare este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul în anulare declarat după expirarea termenului se va respinge ca declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului în anulare, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului în anulare.

Totodată, Colegiul penal notează că sunt inadmisibile argumentele recurentului precum că „*nu a cunoscut despre pronunțarea în privința sa a unei sentințe de condamnare, nefiind citat la ședința de judecată și că nu s-a eschivat de la răspundere penală*”, or din materialele cauzei penale (f.d. 297, 275, 297) rezultă că inculpatul a fost citat legal, a cunoscut despre ședința de judecată pe cauza penală în privința sa, a solicitat amânarea ședinței de judecată, iar la 21 septembrie 2019 printr-o telegramă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar interesele acestuia au fost reprezentate de avocatul Voronovschii Iurie.

Colegiul penal mai invocă că conform jurisprudenței CEDO, hotărârea Ponomaryov vs Ucraina din 03 aprilie 2008 se atestă, că dacă termenul pentru introducerea unei căi de atac este reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care nu par să fie convingătoare, o asemenea decizie ar putea duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice.

Din aceste considerente, Colegiul penal conchide că recursul în anulare declarat de condamnat, este inadmisibil, fiind declarat peste termen.

8. Conducându-se de prevederile art. 456, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Medic Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel a Republicii Moldova din 27 septembrie 2001, în cauza penală privindu-l pe **Medic Andrei XXXXX**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor